

نویسنده حرفه‌ای داشته باشیم و یا اگر داشته باشیم تعدادشان کم است. خواننده هم که کمتر داریم! با سوادها هم که کتاب نمی‌خوانند. ضرورت کتاب خواندن را حس نمی‌کنند. بنابراین تیراژها پایین است، به طور عمومی حداقل پنج هزار تا. با این پنج هزار تا کدام ناشر و کدام نویسنده می‌تواند زندگیش را تأمین کند. نویسنده باید کار کند و هزینه زندگی را تأمین کند و بعد شب، از خواب و استراحتش بزند و بنویسد. حیف نیست که این وقت کم را به محفل بازی بگذراند؟

گلستان: کسی می‌گفت بهتر است دولت خرج زندگی نویسنده‌گان را تأمین کند و نویسنده فقط بنشیند و بنویسد! در این مورد چه فکر می‌کنید؟

محمد: خطرناک است! باعث فساد می‌شود. نویسنده می‌رود زیر چتر دولت که بدتر است از عضویت در حزب. تأمین که بشود، تنبل